

להיות בעידן הגאולה

פוקחים עיניים עם משיח וגאולה יום יום

מטלחמים בשנת "ההגל" משיח

הגויים מכירים במעלת היהודים

(ראה הספר ביום שני)

גליון 85 נשא - פ' א' ב' פרקי אבות ז' - י"ג סיוון תשס"ט (30/5-5/6/09)

הנשה עריכה ועיבוד מרכז חב"ד למושב צפון הנגב הפוסט 24 מעלים טל: 052-8085770 Email: bhm@neto.net.il

מגולה לקיץ! פרקי אבות עם ביאור! מעבר לדף

אקחים ניצול גאולה אישי

מגוש בהרצליה ע"י מוסדות חב"ד ב"ג 8 הרצליה טל. 09-9546146

ספורים קנים לאשים קראים

גלוי אליהו

רבי נחום מצרנוביל העיד על עצמו כי יודע את קץ הגאולה. וכך סיפר: "בכל פעם שאני מתקשה להבין עניין בתורה, אני בוכה מרוב צער ולא נרעע עד כי מכונים אותי משמיים להבנה הנכונה. לפעמים, אליהו הנביא מגיע אלי ומסביר לי. פעם אחת התקשיתי בהבנת קטע בתיקוני הזוהר. כל ניסיונותי להבין עלו בתוהו, וכרגיל, התחלתי לכתוב ולהתחנן לקדוש-ברוך-הוא כי אזכה להבין את הדברים. "בעודי בוכה, התגלה אלי אליהו ואמר לי כי מאמר זה לא אוכל להבין, משום שמרומי בו קץ הגלות יהיו בו יתגלה המשיח. אולם לא יתרת ולא הרפתתי מבכיי, עד כי בא לפניי איש אזור במותני וגילה לי..." (מלקוט מ"מביא נוא"ל של הרב מנחם זנלבורם)

יום חמישי

י"ב סיוון (4.6)

קורבנות חג השבועות - היום!

אילו יתגלה היום המשיח וייבנה בית-המקדש השלישי - נוכל להקריב היום את הקרבנות של חג השבועות! כשם שאת הקרבנות של חג הסוכות וחג הפסח ניתן להקריב עד שבוע מתחילת החג (כלומר, עד סוף החג) - כך גם את הקרבנות של חג השבועות ניתן להקריב עד שבוע מהחג. כך שהיום, בו מסתיים השבוע - יש סיכוי שנזכה להשלים את קרבנות החג, אמן ואמן!

(התוועדות תשנ"ז חלק שלישי עמוד 479)

יום שישי

י"ג סיוון (5.6)

ראה המחשה לעניין במדור "סיפורים קטנים..."

מורי-הצדק

המשיח מכונה 'משיח צדקנו'. (בין השאר) הסיבה לכך היא כי יהיה מורה-צדק והצדק יהיה נר לרגליו. וכמו שנאמר עליו: "ושפט בצדק... והיה צדק אזור מותניו" (ישעיה יא, ו), "ועשה משפט וצדקה בארץ" (ירמיה כג, ה).

יחד עם המשיח, גם אליהו הנביא יורה צדק. וכמו שאומרים עליו חז"ל: "עד יבוא יוורה צדק" (מסכת בכורות כד, א).

(התוועדות תשנ"ז חלק שלישי עמוד 280)

יום שני

ט' סיוון (1.6)

"והיו מלכים אומניך"

מסופר על האמורא הונא בר נתן שעמד לפני איגוד מלך פרס לא מסודר. המלך בעצמו הואיל להיטיב עליו את אבנטו, תוך שאמר: הרי נאמר עליכם "ממלכת כוהנים". כלומר: "צריכין אתם לנהוג עצמכם בתפארת של כוהנים". אמר על כך האמורא אמירא: התקיים כאן חזונו של ישעיה (מט, כג): "והיו מלכים אומניך" (על פי זבחים יט, א).

חזון זה נאמר במקורו על הגאולה השלמה, עת יכירו הגויים במעלה המיוחדת שבכל יהודי. אולם גם בזמן הגלות, כאשר ממלא יהודי את רצון הבורא כראוי - אפילו גויים מזהים זאת עליו ומתנהגים בהתאם, כפי שמוכח מהסיפור.

במיוחד בדורות הללו - הדורות האחרונים לגלות - נותנים משמיים לכל יהודי את הכוח להגשים חזון זה. ואמנם גם רואים, כי גויים מאפשרים ואף עוזרים לבני ישראל לקיים את רצון הבורא.

(על פי ספר המאמרים "מלקוט", כרך ד עמוד כו)

יום שלישי

י' סיוון (2.6)

עוד הפעם 'ברכת התורה'

בכל יום מברכים 'ברכות התורה' פעם אחת. אך כאשר עולה יהודי לתורה הוא מברך פעם נוספת - מפני המעלה המיוחדת שבקריאה מתוך ספר התורה. וכך גם בגאולה השלמה, בכל עת שנשמע מפי המשיח חידושי תורה מופלאים - נשוב ונברך פעם נוספת על התורה, מפני המעלה הייחודית שבלימוד הנשגב.

(התוועדות תשנ"ז חלק שלישי עמוד 289)

יום רביעי

י"א סיוון (3.6)

אף אחד לא יישכח

הקדוש-ברוך-הוא לא שוכח דבר, ובטח שלא שוכח אף יהודי. וכמו שנכתב בתלמוד: "אין שכחה לפני כסא כבודך" (ברכות לב, ב). לפיכך אנו מובטחים כי בגאולה השלמה, אף יהודי לא יישאר מאחור, בגלות. וכמו שנאמר: "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" (ישעיה כז, יב).

(התוועדות תשנ"ז חלק שלישי עמוד 365)

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

שבת קודש

ז' סיוון, אסרו חג (30.5)

להרים את הראש

פרשת השבוע - נשא - פותחת בציווי: "נשא את ראשך...". על פי פשוטו של מקרא, זהו ציווי לשאת את ראש הלוויים - כלומר, למנות אותם. אולם תורת החסידות מגלה מימד עמוק יותר במילים: "נשא את ראשך" - כל יהודי מצווה לשאת את ראשו ולהתרומם ברוחניות עוד ועוד.

ההתרוממות הגבוהה ביותר מושגת על-ידי לימוד התורה. בלימוד התורה, מתאחד השכל האנושי עם חכמת הבורא וכך נוסק לגבהים רוחניים מקסימאליים. לעתיד לבוא, כאשר נלמד מהמשיח חידושי תורה מופלאים שלא נשמעו מעולם - נתעלה ונתרומם עוד יותר, לאין שיעור! דוגמה והכנה לאותה התרוממות מהווה הלימוד כעת על הגאולה, במיוחד מתורתו של הרבי.

(על פי התוועדות תשנ"ז חלק שלישי עמוד 272 ודבר מלכות: תוריע מצורע תנש"א)

יום ראשון

ח' סיוון (31.5)

להתכונן כבר עכשיו

מיד לאחר חג השבועות ראוי להתחיל להתכונן אל השנה הבאה, שתהיה שנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה. ההכנה כשהיא לעצמה הופכת כבר את החודשים שנותרו משנה זו לחודשים טובים ומתוקים.

וכך נכתב בספר "דרכי חיים ושלוש": "צריכין להכין את עצמנו בתשובה שלמה לקראת שנה החדשה הבאה לקראתנו לשלום, שנזכה בו לגאולת עולם ותחיל שנה וברכותיה לכלל ישראל".

(התוועדות תשנ"ז חלק שלישי עמוד 524 ובהערה 99)

יש עניין לא לעיין בפרסום בשבת

דידיאן עובדים זרים

מטפלים זרים

ל-24 שעות ביממה

יגאל דידיאן - מנכ"ל

08-9945005, 052-4067777

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שנת הצלחה ליצחק מושיב בן זמננו ומילכת מוריס ומשפחתם שייח לברכה והצלחה בחינוך, בבריאות ופרנסה בגור"ד

להודיה מהאתר: www.chabad.info וwww.Moshaich.net

הדרס ברמס שלישי 08-9422666 לזכות חיים מנטין וזרם בכור

לא לשמוע על קדושת חיי

סגולה לזיווג הטואלה

מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח

הוספה בתורה ומצוות בהידור...

כולל לימוד פרקי אבות בשבתות הקיץ

סגולה לזיווג התגלות משיח צדקנו.

ומה טוב עם ביאור משנה אחת לפחות.

פרק א משנה ז

נתאי הארבלי אומר: הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשע, ואל תתיאש מן הפרענות.

פירוש רבי עובדיה מברטנורה

הרחק משכן רע, שלא תלמוד ממעשיו ועוד שלא תלקה עמו במפלתו דאוי לרשע ואוי לשכנו. ואל תתחבר לרשע, שכך אמרו חכמים כל הדבק ברשעים אף על פי שאינו עושה כמעשיהם נוטל שכר כיוצא בהם, למה הדבר דומה לנכנס לביתו של בורסי אע"פ שלא לקח ממנו כלום מכל מקום ריח רע קלט והוציא עמו. ואל תתיאש מן הפרענות, שלא תאמר רשע זה שמעשיו מצליחין אלך ואדבק עמו הואיל והשעה משחקת לו, לכך אמר ואל תתיאש מן הפרענות כלומר דע שמהרה תבא עליו פורענות כי פתאום יבוא אידו.

המשניות מוקדשות לזכות:

אברהם כהני בן אסתר

ואלנה בת סימי שיחיו

וילדיהם: נטלי, לידור, ספיר, עדי, ומאיה

שיחיו לברכה והצלחה כבריאות, פרנסה

קלה וקרובה, נחת וכל העניינים

ברכה והצלחה בגו"ר

ביאור פנימי במשנה

ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

השאלות במשנתנו:

- א. ב"שכן רע" אומר התנא "הרחק" וב"רשע"י- רק "ואל תתחבר".
- ב. הקשר בין "ואל תתיאש מן הפרענות" לשני המאמרים הראשונים שבמשנתנו.
- ג. הקשר לבעל המאמר – נתאי הארבלי.

והביאור:

הרחק משכן רע: היינו מי שהוא רע עבורי, כשכן, גם כשהוא לעצמו אינו רע (או אפילו טוב). ולכן אומר מ"שכן רע"י (ולא "משכן רשע"י, כי יתכן שאינו רשע כלל. ודוגמא לדבר: על מאמר רז"ל "אל יאמר אדם אי אפשי בבשר חזיר כי' אלא אפשי ומה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי" מפרש הרב המגיד ממעזריטש, שכך צריך לומר רק צדיק שלא חטא מעולם, אבל בעל תשובה, ש"סורו רע"י, צריך לומר "אי אפשי"י. וזהו "שכן רע"י שכשכן לאדם זה הוא רע, ואסור לו ללמוד ממנו, משום שהוא זקוק לדרך עבודה שונה (או אף הפוכה)

ולאחר הוראה זו, הדנה בהנהגת האדם לעצמו, באה הוראה שני בנוגע לאופן העבודה עם הזולת.

ואל תתחבר לרשע: התנא מדייק "ואל תתחבר" (ולא "הרחק"י), כי אפילו לרשע יש להתייחס באהבה וקירוב, וחיבים להשתדל להחזירו למוטב אלא שצריכים להזהר לא להתחבר אליו ולהיות כמוהו, אלא אדרבה – להפכו לצדיק.

ועל דרך זה בנוגע להעבודה עם ה"זולת" שבאדם עצמו – הגוף. אמנם אין לשבור את הגוף על ידי תעניות וסיגופים,

ויש לעבוד עמו, אבל "אל תתחבר לרשע"י – אין להתמסר לענייני הגוף (כשהוא עדיין ב"רשעותו" – חומריותו). והנה אחרי שקיים אדם הוראות אלו והגיע לשלימות מסויימת הן בעבודתו עם עצמו והן בעבודתו עם הזולת, עלול הוא להיות בטוח בעצמו לכן מסיים

ואל תתיאש מן הפרענות: לאחר כל העבודה עליו לדעת שאינו מושלם עדיין, ויתכן שבקרבנו נמצא רע נעלם ונסתר (על כל פנים), ולכן עליו להמשיך בעבודתו מתוך עמל ויגיעה. ועל דרך שמצינו באיוב, שלאחרי ימי המשתה הקריב קרבנות מתוך חשש "אולי חטאו בני גוי' בלבבם". ועוד מצינו ביוחנן כהן גדול, שלאחרי שעבד בבית המקדש שמונים שנה נעשה צדוקי.

אולם עדיין צריך להבין:

"ואל תתיאש" מורה על רגש של תקווה, כאדם שאינו מתייאש מאבידתו ומקווה שעוד ימצאנה. ולכאורה הביטוי המתאים הוא לשון של צער, שלאחרי כל עבודתו עדיין ישנה אפשרות שתבוא פורענות?

והביאור:

כשאדם יודע בנפשו שיתכן שאינו כפי הראוי, ולמרות זאת מתנהלים עניניו בהצלחה, עלול הוא ליפול ברוחו ולחשוב שזו הוכחה שהוא מקבל השפעה ממקום שממש ניתן הכל חינם, ללא מצות, מקליפה ר"ל. ועל זה אומר התנא "ואל תתיאש מן הפרענות". ואזי יתכן שבדאגת הפרענות בלבד יוצא ידי חובת הפרענות, על דרך מאמר רז"ל שכשאחד רוצה להוציא מכיסו שלשה מטבעות ונדדמו לו רק שנים – הרי זה נחשב לייסורים.

והנה, נתאי הארבלי היי' אב בית דין. ומכיון שתפקידו של הבית דין הוא להדריך את בני ישראל באופן שמלכתחילה לא תחול עליהם שום פורענות, לכן הוא המבאר איך שעל ידי קיום הוראות אלו, ועד "ואל תתיאש מן הפרענות", תספיק דאגת הפרענות בלבד ויפטר מהפורענות עצמה.